

Första helgen i december kördes den 35:e upplagan av Göteborg-1000.

49 förare kom för att tävla om heder och ära. Förutom svenskar kom sex letter, tre finnar, tre danskar, två engelsmän och en från Ukraina. Under fredagen var det träning från 12 till 23 och stämningen var god.

Lördagen började med frukost och två timmars träning. Redan klockan åtta var alla på plats för att göra en sista test och försöka att få bilarna lite bättre.

Tacksamt nog var det 48 startande i både Production och Open-12 vilket gjorde att vi slapp köra några Round Robin. Båda klasserna kördes 8 x 3 minuter och enbart finaler. Kvalet i Production vanns av Anders Gustafson på 5.042, en tusendel ifrån banrekordet. Tvåa blev Mikael Gustavsson. Vi fick två treor då både Graeme Stephenson och Raivis Jansons fick 5.144.

F-finalen blev en match mellan Lasse Maté och Ulf Karlsson. Uffe ledde med ett varv inför sista spåret men hade sämre spår, och det blev en match in i kaklet. Lasse jagade dock förgäves, och fick se sig slagen med 23/100. Emilia Sinisaari knep tredjeplatsen varvet före Oleksandr Miliukov.

Matchen i E-finalen stod mellan Edijs Zaks och Heikki Sinisaari. Unge Heikki fick lite trubbel på slutet och fick se sig slagen. Zaks fick 234.04 dryga tre varv före Sinisaari. Den verkliga kampen stod om tredjeplatsen. Det var en trio som kämpade om denna. Kennet Signal drog det längsta strått, halvvarvet före Jimmy Nilsson som var aningen före Peteris Taurins. André Palm hade fel på sitt handtag och brakade med full fart in i min bil efter långa rakan. Båda fick vi senare drevas.

D-finalen vanns överlägset av Lars Harrysson, 247.21, tolv varv före Micke Svensson som var fem varv före Heléne Bergman. Ugis Viksnes bil fick karossen in i drevet och efter det var den inte riktigt körbar. Det fick Birger Elfström lida för då han med full fart brakade in i denna bil vid tre tillfällen och hamnade på efterkälken. Han fick ta stryk av Sergejs Matjuskovs och Bosse Åkesson. Jesper Brommesson fick drevas på slutet och bröt.

I C-finalen tog Torgny Nordgren upp kampen med att straffa Harryssons 247.21, men han missade det med ett halvvarv. Fem varv efter hamnade Viktor Bergman som troligtvis vunnit denna final om han inte fått drevas på slutet. Erik Noltesmejer kom

trea, de övriga fem hade drevras och andra problem under resans gång. Värst var det för Janis Rage-Ragis som havererade motorn redan på första spåret.

I B-finalen var det tre olika kamper, om förstaplatsen, om fjärdeplatsen och om sistaplatsen. En trio hamnade på 247 varv, två av dem slog Harryssons 247.21. Denna trio låg länge sida vid sida och utgången var oviss in i det sista. Lasse Törn lyckades ta hem spelet med 247.44, 18/100 före Kari Sinisaari, som hade 13/100 tillgodo på Michel Lorin. Nästa fight vann Steen Michaelsen på 243.35, varvet före Carolin Karlsson som varv 7/100 före Michael Landrud som haft trubbel under resans gång. Eric Signal klarade sista platsen med 22/100 till en vilt spurtande Mia Ekman.

A-finalen blev en rätt problemfri final. Sex tog sig förbi Lasse Törns 247.44. Några heta duster blev det aldrig. Lars Nörkjaer vann på 263.22, dryga två varv före Anders Gustafson. Trea blev Ulf Törn varvet före Janne Ekman. Sedan följde Raivis Jansons, Mikael G-son, Robban Hjelm och Graeme Stephenson.

1.	Lars Nörkjaer	Aalborg	263.22
2.	Anders Gustafson	Vimmerby	260.65
3.	Ulf Törn	GO-69	255.86

Så tvättades banan och soppades in på nytt inför träningen i Open-12. Efter en timmas träning och besiktning var det dags för kvalet. Detta vanns av Michael Landrud på nytt banrekord 4.378, före Anders Gustafson 4.397 och Janne Ekman 4.450.

Stackars Linus Bergman som här i F-finalen hade en riktigt bra bil och låg med i segerstriden då bilen brakade ihop och han fick bryta. Nu gick segern till Johan Thorsson med 242.29 sju varv före Ulf Karlsson. Striden om tredjeplatsen blev riktigt het. Dave Lees såg ut att ta den men Rolf Ax och Tomas Nilsson ville ha ett ord med i kampen. Det blev Tomas som knep den med 225.65, 35/100 före Dave Lees, som var 19/100 före Rolf Ax som trots en kanonspurt inte hann ifatt. Tim Billgren kom tre varv efter dessa och Lasse Maté hade drevras under resan.

I E-finalen visade Emilia Sinisaari sin klass och vann på 252.14 tre varv före Edijs Zaks, som slog Bo Åkesson med varvet. Carolin Karlsson var ohotad fyra före Viktor Bergman som även här hade ett drevras. Till sist fighten om att inte komma sist. Jag trodde att den var vikt för mig men en uppräckning på sista spåret gjorde att jag var 20/100 före Jesper Brommesson som var 15/100 före Sergejs Matjuskovs.

I D-finalen fick Lasse Törn bryta med vingbrott, och André Palm kunde efter ännu ett drevras inte vara med i fighten. Christer Helgesson ledde från start till mål och noterade 276.24, tre varv före Lars Harrysson. Sedan med några varvs skillnad placerade sig Erik Noltensmejer, Micke Svensson, Victor Thorsson och Birger Elfström, som hade ett tidigt drevras.

Lars Nörkjaer fick bryta med en havererad bil i C-finalen. Lasse Pettersson hade också problem och var tidigt avsågad. Det var ingen dramatik i denna final heller. Kari Sinisaari vann på 281.66, före Uffe Törn, Kennet Signal, Heikki Sinisaari, Janis Rage-Ragis och Peteris Taurins.

B-finalen bjöd inte heller den på någon kamp. Michel Lorin och Jimmy Nilsson hade båda drevras och var borta från toppstriden. Det blev en engelsman som tog hem spelet. Graeme Stephenson körde 275.26 och var ofin nog att slå Mia Ekman. Damerna först gäller tydligen inte i ö-landet. Robban Hjelm knep tredjeplatsen före Danne Ax, Raivis Jansons och Ugis Viksne.

Hade det inte varit spännande i de tidigare finalerna så blev det det i A-finalen. Fyra man kämpade om segern. Anders Gustafson, Janne Ekman, Michael Landrud och Eric Signal. Snacka om hårt i mål, det var nästan att man behövt målkamera. När sista segmentet skulle börja hade vi Janne i topp knappt före Anders, Eric och Micke. Janne hade rött som sista spår och det visade sig ödesdigert, han blev omåkt av de övriga, och till slut stod det klart att antingen skulle Anders eller Michael vinna. I slutsekunderna låg de sida vid sida och det var en tät spänning i hela lokalen. När de 24 minuterna var till ända hade Landrud med 1/100 tvingat ner Gustafson till silverplats. Eric blev trea. Steen och Heléne hade trubbel och Torgny Nordgren blev femma och Micke G-son sexa.

1.	Michael Landrud	Scalextricklubben	293.65
2.	Anders Gustafson	Vimmerby	293.64
3.	Eric Signal	GO-69	291.67

Under kvällen hade vi kunnat inmundiga kinamat som vi fått levererat till oss. Banan tvättades igen och soppades inför Eurosport-24. Så blev det träning fram till 23.30.

Söndagen började med snöyra och frukost. Alla lyckade ta sig fram på vägarna och tävlingen kunde gå av stapeln. Här var det 44 startande, och det var sex semifinaler 8 x 3 minuter och en final 8 x 5 minuter som gällde.

Innan kvalet skulle börja hade Ulf Karlsson kvaddat ett chassi. Hamnade på fel spår på långa rakan och brakade i sargen. Han fick hjälp med en ny bil och kom till start. En olycka kommer sällan ensam, så när han sedan skulle kvala var det handtaget som var paj. När strömmen slogs på brakade bilen i sargen igen med ett brak, detta utan att han rört avtryckaren. Snacka om otur.

Anders Gustafson ledde kvalet på 3.973, nytt banrekord, då det återstod två förare. Först av dessa var Michael Landrud som fixade 3.967, nytt banrekord och sedan kom Raivis Jansons, och även han var och nosade på tider under fyra sekunder, men fick nöja sig med tredjeplatsen med 4.076.

Kennet Signal som kvalat dåligt och hamnat i F-semifinalen visade sig överlägsen och vann på 267.95 hela 25 varv före Johan Thorsson. Linus Bergman knep tredjeplatsen före Rolf Ax. Dave Lees fick även här drevas och otursgubben Karlsson hamnade än en gång på fel spår och fick bryta. Hans dotter Carros bil fick kolfjädersbrott och var borta under dryga sex minuter. När den kom tillbaka på banan var det bara en sak som gällde, hon skulle slå farsgubben. Med en avslutning på 34 varv fixade hon det med god marginal.

Eric Signal skulle startat i semi E, men blev sjuk och hämtades hem av sin mamma. Striden om förstaplatsen stod här mellan Bosse Åkesson och Mikael G-son. Micke hade greppet inför sista segmentet men fick ge sig, med 285.14 var Bosse halvvarvet före. Graeme Stephenson fick kabelbrott vid pickupen och hamnade sist. Trea blev Micke Svensson före Heléne Bergman och Birger Elfström.

I semi D hade Lasse Pettersson drevas, drevas, drevas. Mia Ekman var smått överlägsen med 282.08, fem varv före Tomas Nilsson. Inga spännande fighter bakom dessa. Trea blev Viktor Thorsson före Oleksandr Miliukov, Robban Hjelm och Jesper Brommesson.

Alla tre Sinisaari hade hamnat i semi C. Här var det Viktor Bergman som drabbades av drevas, drevas, drevas. Det blev en Sinisaari som vann denna semi, unge Heikki fixade 293.74 och var med det fyra varv före Torgny Nordgren. Trea blev Edijs Zaks, före Danne Ax som tyvärr fick karossen i drevet i kampen om segern. Emilia var femma och pappa Kari fick se sig slagen av båda barnen.

I semi B kom första resultatet över 300 varv. Ugis fick 300.89 och slog Michel Lorin med exakt fyra varv. Trea blev Steen Michaelsen. Enda fighten utspelades mellan letterna Matjuskovs och Rage-Ragis. Matjuskovs kom med en raketspurt på sista spåret men "Raggan" kunde hålla undan med 2/100. Harrysson hade drevas och slutade sexa och Uffe Törn sju. Christer Helgesson bröt då karossen hamnat i drevet.

I sista semi var Landrud outstanding, med 321.89 var han hela 19 varv före Peteris som blev tredje man att komma över 300 varv. Anders Gustafson kom här med en sylvass spurt och hann nästan upp till tredjeplatsen, men den tog Raivis Jansons hand om. Eric Noltensmejer blev femma. Lars Nörkjaer fixade sista finalplatsen trots pajad bil på sista spåret. Janne Ekman blev sju och missade finalen och Lasse Törn vet jag inte riktigt vad han höll på med.

Så var det dags för final där vinnaren skulle få 1000 svenska kronor.

Det började lite struligt för Landrud med krockar och kurvvakter som satte på i fel ordning. Men detta är ju sådant som drabbar oss alla, så jag tycker han kunde lugnat ner sig lite och inte gapat och skrikit som han gjorde, en varning hade varit på sin plats. Många hade trubbel under denna final. Lars Nörkjaer fick bryta med motorhaveri. Ugis var en längre tid i depå, jag vet inte vad som hänt. Michel hade problem med magneterna. Efter fem körda spår var det kontroll av frigången och då var Erik Noltensmejers bil för låg, så han var tvungen att byta däck medan de andra fortsatte racet. Anders Gustafson hade ett säkert grepp om det hela och Peteris Taurins såg ut att gå mot en säker andraplats. Men då Landrud körde 71 varv på orange och Peteris 63 på lila så blev det fight på sista spåret. Taurins körde nu på svart och Landrud på vitt och det var två och ett halvt varv upp till silverplatsen. Halvminuten kvar var Micke på väg att passera men gjorde som det såg ut en onödig avkörning och missade andraplatsen med 42/100.

Åt Anders var det inget att göra denna dag, han var hela 14 varv före tvåan.

Han noterade 526.54 vilket är nytt trackrekord.

1.	Anders Gustafson	Vimmerby	526.54
2.	Peteris Taurins	Lettland	512.27
3.	Michael Landrud	Scalextricklubben	511.85

En lång slotracinghelg var över och vi kunde andas ut. Allt hade funkat till punkt och pricka, och vi höll det tigha tidsschemat med god marginal. Alla verkade nöjda, vädret kan vi ju inte styra över, så jag hoppas att alla tog det riktigt lugnt på vägarna när de begav sig hem.

Till sist ha nu en riktigt god jul och ett gott nytt år så ses vi 2011.

Berna

En ny trio vitsar:

Damen ringer till resebyrån och meddelar:

- Jag måste säga återbud till resan i morgon. Jag råkade sätta mig på en spik.
- Jaha, sa resebyrådamen, och det finns ingen som kan dra loss er tills i morgon?

Ett telefonsamtal:

- Ja hej, det här var från Moskva. Har jag kommit till Villnius?
- Ja, vad vill-ni.us?

- Vet vittnet vad man kan få för mened?

- Jaa, det talades om en flaska konjak och en låda cigarrer.